

Posudek oponenta rigorózní práce – Odpovědnost dopravce v mezinárodní silniční nákladní dopravě.

Téma předložené rigorózní práce je Odpovědnost dopravce v mezinárodní silniční nákladní dopravě.

Kolega Mgr. ^{Rachm} Martin Krofta se ve své rigorózní práci zabývá na první pohled úzkým tématem, které představují odpovědnost vztahy v mezinárodní silniční dopravě. Avšak ukázal, že i o tomto na první pohled úzkém tématu lze napsat kvalitní rigorózní práci.

Otázka mezinárodní přepravy a její právní regulace je v současné době hodně aktuální, především s ohledem na volný pohyb zboží v rámci EU, který se často uskutečňuje právě prostřednictvím silniční nákladní dopravy. Přitom právě otázka odpovědnosti dopravce je otázkou, která má dopad nejenom teoretický ale především praktický.

Proto lze konstatovat, že si autor vybral téma aktuální a přínosné, které z pohledu odpovědnosti dopravce v mezinárodní silniční nákladní dopravě nebylo v české literatuře dostatečně zpracováno.

Autor svoji rigorózní práci rozdělil do třech logických celků.

V první části - kapitoly 3 a 4 - se zabývá obecnými otázkami souvisejícími s Úmluvou o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR), jako jsou otázky jejího vzniku a vývoje. Dále se pak zabývá aplikací této Úmluvy, když na str. 11 vyslovuje správný názor, že Úmluva má kogentní charakter. V této části také poukazuje na str. 12 na důležité rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a dále zde poukazuje na skutečnost, že ne všechny otázky v oblasti mezinárodní přepravy jsou Úmluvou upraveny a proto je důležité pracovat i s vnitrostátní úpravou.

V této části rigorózní práce se autor zabývá i tím, jaké typové smlouvy jsou v mezinárodní přepravě uzavírány a kdy dochází k vyloučení aplikace Úmluvy.

V části druhé své rigorózní práce – kapitola 5, 6 – se autor zabývá obecnými otázkami odpovědnosti mezinárodního silničního nákladního dopravce a dále pak i zasilatele. Autor zde popisuje speciální druhy odpovědnosti jako odpovědnost za ztrátu a poškození zásilky či odpovědnost za překročení lhůt. Dále se zde autor zabývá odpovědností dle čl. 29 Úmluvy, kterou sám správně označuje na str. 39 za „zásadní“. Tuto odpovědnost autor dále rozebírá a na str. 41 k ní uvádí judikaturu českých i zahraničních soudů.

Autor se zabývá v této části i spoluodpovědností dopravce a zasílatele a dále pak i odpovědností zasílatele, pokud sám provede přepravu na vlastní účet – jak autor uvádí na str. 58 své rigorózní práce.

Ve třetí části své rigorózní práce - kapitola 8, 9, 10, 11 - se autor věnuje otázkám souvisejícím se samotným řešením odpovědnosti dopravce. Je to jednak zproštění se odpovědnosti dopravcem. Zde se autor zabývá jednotlivými liberačními důvody. Lze ocenit, že autor zde k výkladu pojmů používá i ustanovení a judikaturu vnitrostátních právních řádů – např. str. 69 český právní řád, str. 73 italský právní řád.

Dále se v této části autor zabývá otázkou rozsahu náhradové povinnosti dopravce a pak i samotným reklamačním režimem a řešením sporů, které vyvstanou z odpovědnosti dopravce v mezinárodní silniční přepravě.

Při zpracování své rigorózní práce prokázal autor znalost nejen z oboru mezinárodního práva soukromého ale i z oblasti obecných otázek deliktního závazkového práva a dále pak smluvního práva v oblasti přepravy. Autor dále projevil svoji znalost nejenom na poli teorie, ale i praxe, což dokázal zejména častým používáním judikatury k nejrůznějším otázkám. Zejména lze kladně hodnotit používání i zahraniční judikatury, což je u přímých norem jako je Úmluva důležité.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně a úpravy práce, nemám výhrad. Taktéž rozsah rigorózní práce – 109 stran považuji za vyhovující.

Taktéž výběr literatury považuji za dostatečný – a to jak literatury domácí, tak i literatury zahraniční.

Jediné, co by snad šlo práci vytknout, je to, že se autor hlouběji nevěnoval vztahu Úmluvy k nařízení Řím II.

Závěr:

V předložené rigorózní práci se dle mého názoru autorovi podařilo velice dobře analyzovat otázku odpovědnosti dopravce v mezinárodní silniční nákladní dopravě.

Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě a jsem toho názoru, že tato práce je způsobilá obhajoby. Pokud bude práce úspěšně obhájena, doporučuji udělení akademického titulu JUDr.

V Praze dne 16.1.2010

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva

JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.